

на кибритена кутия, а то се хвърля върху нея побутне я съ крачето си ту къмъ лѣво, ту къмъ дѣсно. Послѣ вземе я съ двѣтѣ си прѣдни крачета, легне на гърба си и почне своитѣ чудни игри. Да му се ненагледашъ! Всичко това бѣше хубаво, но котенцето имаше и лошъ навикъ — бѣше много лакомо. Ние знаехме това, та всѣки денъ му давахме да яде по-малко

Една вечеръ, при разтрѣбането на софратата мама оставила една паница госба отвѣнъ — не я скрила въ долата. Прѣзъ нощта котенцето намѣрило госбата, че яло, яло безъ мѣрка. Когато се събудихме отъ сънъ, гледаме: котенцето не е весело както други пѫть — прострѣло се на една страна и мяука жално, жално. Мама изведенажъ се досѣти, отъ какво се е разболѣло котенцето, та поглема го, поглема и рече; „Какъ да му помогнемъ сега? Тѣй е то: *гѣрло глава затрива*, казва поговорката“ . . .

Неочаквана случка.

(Смѣшна приказка)

Единъ дебелъ човѣкъ отива на почивка, подъ сѣнка, а нѣколко дѣца си играятъ наоколо.

